

ຄອບຄົວພາຍໃຕ້ພັນທະສັນຍາ

ໂດຍປະທານ ເຮັນຣີ ບີ ໄອຣິງ
ທີ່ປຶກສາທຳອິດໃນຝ່າຍປະທານສູງສຸດ

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກບຸນຄຸນທີ່ໄດ້ມາຊຸມນຸມກັບທ່ານໃນກອງປະຊຸມນີ້ທີ່ບັນດາຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າທຸກໆຄົນຢູ່ໃນໂລກຖືກຮັບເຊີນ. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບພອນທີ່ໄດ້ມີປະທານທອມມັສ ແອັສ ມອນສັນເປັນປະທານ. ໃນຖານະປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ, ເພິ່ນເປັນຜູ້ຊາຍຄົນດຽວທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບສຳລັບຂໍ້ກະແຈທີ່ຜະນຶກຄອບຄົວເຂົ້າກັນ ແລະ ພິທີການຂອງຖານະປະໂລຫິດທຸກໆຢ່າງທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຊີວິດນິລັນດອນ, ຊຶ່ງເປັນຂອງປະທານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສຸດໃນບັນດາພອນຂອງພຣະເຈົ້າທັງໝົດ.

ມີພໍ່ຄົນໜຶ່ງທີ່ຮັບຟັງຢູ່ໃນຄຳຄືນນີ້ ຜູ້ທີ່ໄດ້ກັບຄືນມາໂບດເພາະວ່າ ລາວຢາກໄດ້ຄວາມແນ່ນອນຈາກຂອງປະທານແຫ່ງການຜະນຶກນັ້ນດ້ວຍສຸດທິວິໃຈຂອງລາວ. ລາວ ແລະ ພັນລະຍາຮັກລູກນ້ອຍສອງຄົນ, ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ ແລະ ລູກສາວຄົນໜຶ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເໝືອນດັ່ງພໍ່ແມ່ຄົນອື່ນລາວສາມາດເຫັນຄວາມສຸກແຫ່ງສະຫວັນນັ້ນໄດ້ລ່ວງໜ້າເມື່ອລາວອ່ານຖ້ອຍຄຳທີ່ຕໍ່ໄປນີ້ວ່າ ການຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງດຽວກັນນັ້ນຊຶ່ງມີຢູ່ໃນບັນດາພວກເຮົາທີ່ນີ້ຈະມີຢູ່ໃນບັນດາພວກເຮົາທີ່ນັ້ນ, ແຕ່ຈະມີລັດສະໝີພາບນິລັນດອນເປັນຄູ່, ຊຶ່ງລັດສະໝີພາບນັ້ນເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຂະນະນີ້.¹

ພໍ່ຄົນນັ້ນທີ່ກຳລັງຟັງຢູ່ກັບພວກເຮົາໃນຄຳຄືນນີ້ຮູ້ເສັ້ນທາງທີ່ນຳໄປສູ່ຈຸດໝາຍທີ່ຮຸ່ງໂລດນັ້ນ. ມັນບໍ່ເປັນເລື່ອງງ່າຍ. ລາວຮູ້ເລື່ອງນັ້ນແລ້ວ. ມັນໄດ້ໃຊ້ສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ການກັບໃຈທີ່ເລິກຊຶ້ງ, ແລະ ການປ່ຽນແປງໃນທິວໃຈຂອງລາວທີ່ໄດ້ມາຈາກອະທິການຜູ້ໃຈດີຄົນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຊ່ອຍລາວໃຫ້ຮູ້ສຶກເຖິງການໃຫ້ອະໄພທີ່ມີຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ການປ່ຽນແປງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນໃຈຍັງຄົງຢູ່ຕໍ່ໄປເມື່ອລາວໄດ້ໄປພຣະວິຫານສັກສິດເພື່ອຮັບຂອງປະທານສັກສິດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອະທິບາຍຕໍ່ຜູ້ຄົນທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານອຳນາດໃຫ້ໃນພຣະວິຫານຫລັງທຳອິດ

ໃນຍຸກສະໄໝນີ້. ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນທີ່ເມືອງເຄີດແລນ ລັດໂອໄຮໂອ. ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າເຖິງເລື່ອງນັ້ນ:

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບພຣະບັນຍັດໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງໄປສູ່ລັດໂອໄຮໂອ; ຢູ່ທີ່ນັ້ນພຣະອົງຈະມອບກົດຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບອຳນາດຈາກເບື້ອງບົນ;

ແລະ ຈາກນັ້ນໄປ, ... ເພາະພຣະອົງໄດ້ມີວຽກງານຍິ່ງໃຫຍ່ສະສົມໄວ້ສຳລັບໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດ, ເພື່ອອິດສະຣາເອນຈະລອດ, ແລະ ພຣະອົງຈະນຳພາເຂົາເຈົ້າໄປບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງຕ້ອງການ, ແລະ ຈະບໍ່ມີອຳນາດໃດຢູ່ດພຣະທັດຂອງພຣະອົງ.²

ສຳລັບເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ກັບມາໂບດເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ ແລະ ສຳລັບຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດທຸກໆຄົນ, ວຽກງານຍິ່ງໃຫຍ່ຢູ່ຂ້າງໜ້າແມ່ນຈະນຳພາໃນການຊ່ອຍສ່ວນໜຶ່ງຂອງອິດສະຣາເອນໃຫ້ລອດທີ່ເຮົາທຸກໆຄົນເຮົາຕ້ອງເຮັດ ຫລື ຈະໄດ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່, ຊຶ່ງເປັນຄອບຄົວຂອງເຮົາ. ເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພັນລະຍາຂອງລາວໄດ້ຮູ້ວ່າການຊ່ອຍໃຫ້ລອດນັ້ນຮຽກຮ້ອງການຖືກຜະນຶກໂດຍອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກໃນພຣະວິຫານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພໍ່ຄົນນັ້ນໄດ້ຂໍຮ້ອງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ດຳເນີນການຜະນຶກນັ້ນ. ລາວ ແລະ ພັນລະຍາຢາກສຳເລັດການຜະນຶກນັ້ນໄວເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້. ແຕ່ດ້ວຍເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຢູ່ກັນໜ້າທີ່ເພາະກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຈະມາເຖິງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະເລີ່ມນີ້ໄວ້ກັບຄູ່ນັ້ນ ແລະ ອະທິການຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະປະສານງານກັບເລຂາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອຫາວັນທີ່ດີທີ່ສຸດ.

ຂ້າພະເຈົ້າປະຫລາດໃຈ ແລະ ດີໃຈຫລາຍພຽງໃດເມື່ອພໍ່ຄົນນັ້ນໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນໂບດວ່າການຜະນຶກນັ້ນຖືກຈັດໄວ້ສຳລັບວັນທີສາມເດືອນເມສານີ້. ນັ້ນເປັນວັນທີໃນປີ 1836 ເມື່ອເອລີຢາ, ສາດສະດາຜູ້ຖືກປ່ຽນພາບແລ້ວ, ຖືກສົ່ງມາທີ່ພຣະວິຫານເຄີດແລນ ເພື່ອມອບອຳນາດແຫ່ງການຜະນຶກໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ. ຂໍກະແຈ ເຫລົ່ານັ້ນຍັງຄົງຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກໃນວັນເວລານີ້ ແລະ ຈະຄົງຢູ່ຕໍ່ໄປຈົນກວ່າທີ່ສຸດຂອງເວລາ.³

ມັນເປັນສິດອຳນາດແຫ່ງສະຫວັນອັນດຽວກັນນັ້ນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ເປໂຕດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັນຍາໄວ້ວ່າ: “ເຮົາຈະມອບຂໍກະແຈແຫ່ງອານາຈັກສະຫວັນໃຫ້ເຈົ້າ; ສິ່ງໃດທີ່ພວກເຈົ້າຫ້າມເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກຫ້າມໃນສະຫວັນ ແລະ ສິ່ງໃດທີ່ພວກເຈົ້າອະນຸມັດເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກອະນຸມັດໃນສະຫວັນ.”⁴

ການກັບມາຂອງເອລີຢາໄດ້ເປັນພອນໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດ. ແອວເດີ ແຮໂຣນ ບີ ລີ ໄດ້ອະທິບາຍໃຫ້ເລື່ອງນີ້ແຈ້ງຊັດ ເມື່ອເພິ່ນໄດ້ກ່າວໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່, ກ່າວຖ້ອຍຄຳຂອງປະທານ ໂຈເຊັບ ຟຽວດິງ ສະມິດ ທີ່ວ່າ: “ຂ້າພະເຈົ້າດຳລົງຖານະປະໂລຫິດ; ທ່ານອ້າຍນ້ອງຢູ່ທີ່ກອງປະຊຸມ ກໍດຳລົງຖານະປະໂລຫິດ; ເຮົາໄດ້ຮັບຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ—ຊຶ່ງເອລີຢາໄດ້ດຳລົງຢູ່ ແລະ ສາດສະດາຄົນອື່ນ ແລະ ໂດຍເປໂຕ, ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຍຮັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາມີສິດອຳນາດທີ່ຈະໃຫ້ ບັບຕິສະມາ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາມີສິດອຳນາດທີ່ຈະວາງມືສຳລັບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ທີ່ຈະແຕ່ງຕັ້ງຄົນອື່ນ ແລະ ເຮັດທຸກສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ປາດສະຈາກອຳນາດແຫ່ງການຜະນຶກເຮົາຈະ ເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້, ເພາະບໍ່ມີສິດອຳນາດສຳລັບການຜະນຶກທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດລົງໄປ.”

ປະທານສະມິດໄດ້ກ່າວຕື່ມວ່າ:

“ພິທີການສູງເທົ່າໃດ, ພອນແຮງຍິ່ງໃຫຍ່ເທົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງຈຳເປັນຕໍ່ຄວາມສູງສົ່ງໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ... ແລະ ຊຶ່ງສາມາດໄດ້ຮັບໃນທີ່ໃດໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ. ... ບໍ່ມີຊາຍຄົນໃດມີສິດທີ່ຈະດຳເນີນພິທີການນັ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຕາມທີ່ລາວໄດ້ຮັບສິດອຳນາດທີ່ຈະເຮັດຈາກຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ດຳລົງຂໍກະແຈນັ້ນ. ...

ບໍ່ມີຊາຍຄົນໃດຕະຫລອດທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກນີ້ທີ່ມີສິດຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປ ແລະ ປະຕິບັດການໃນພິທີການ ໃດໆຂອງພຣະກິດຕິຄຸນເວັ້ນເສຍແຕ່ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ, ຜູ້ທີ່ດຳລົງຂໍກະແຈນັ້ນ ແລະ ອະນຸມັດສິດນັ້ນ. ເພິ່ນໄດ້ມອບສິດອຳນາດນັ້ນໃຫ້ເຮົາ. ເພິ່ນໄດ້ວາງອຳນາດແຫ່ງການຜະນຶກໄວ້ໃນ ຖານະປະໂລຫິດເພາະຄົນທີ່ດຳລົງຂໍກະແຈເຫລົ່ານັ້ນ.⁵”

ຄວາມແນ່ນອນອັນດຽວກັນນັ້ນໄດ້ມາຈາກປະທານບອຍ ເຄ ແພັກເກີ ເມື່ອເພິ່ນໄດ້ຂຽນກ່ຽວກັບ ອຳນາດແຫ່ງການຜະນຶກ. ເມື່ອໄດ້ຮູ້ວ່າຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ຈິງກໍເປັນທີ່ປອບໂຍນແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ມັນຈະເປັນສຳລັບຄອບຄົວທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະຜະນຶກໃນວັນທີສາມເດືອນເມສານີ້ວ່າ: “ເປໂຕຕ້ອງ ໄດ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດ. ເປໂຕຕ້ອງດຳລົງອຳນາດແຫ່ງການຜະນຶກ. ຂໍກະແຈເຫລົ່ານັ້ນເປັນຂອງ ປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ—ທີ່ຈະເປັນສາດສະດາ, ຜູ້ພະຍາກອນ, ແລະ ຜູ້ເປີດເຜີຍ. ອຳນາດແຫ່ງ ການຜະນຶກອັນສັກສິດນັ້ນຍິງຄົງຢູ່ໃນສາດສະໜາຈັກໃນເວລານີ້. ບໍ່ມີຫຍັງຖືກນັບຖືດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ ສັກສິດຫລາຍກວ່າໂດຍຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກຄວາມສຳຄັນຂອງສິດອຳນາດນີ້. ບໍ່ມີຫຍັງຖືກຮັກສາໄວ້ຢ່າງໃກ້ຊິດ ຫລາຍກວ່າ. ມີບຸກຄົນອື່ນທີ່ດຳລົງອຳນາດແຫ່ງການຜະນຶກນີ້ຢູ່ເທິງໂລກໃນວັນເວລາໃດໜຶ່ງ— ໃນພຣະວິຫານແຕ່ລະແຫ່ງກໍມີອ້າຍນ້ອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອຳນາດແຫ່ງການຜະນຶກ. ບໍ່ມີໃຜຈະໄດ້ມັນມາເວັ້ນເສຍ

ແຕ່ຈາກສາດສະດາ, ຜູ້ພະຍາກອນ ແລະ ຜູ້ເປີດເຜີຍ ແລະ ສາດສະດາຂອງສາດສະໜາຈັກແຫ່ງໄພ່ພົນ ຍຸກສຸດທ້າຍ.”⁶

ເມື່ອເອລີຢາໄດ້ກັບມາບໍ່ມີພຽງແຕ່ອຳນາດຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຖານະປະໂລຫິດ ແຕ່ຫົວໃຈຕ້ອງຖືກຫັນໄປ ດ້ວຍວ່າ: “ພຣະວິນຍານ, ອຳນາດ, ແລະ ການເອີ້ນຂອງເອລີຢາຄີ, ທ່ານມີອຳນາດທີ່ຈະດຳລົງ ຂໍກະແຈແຫ່ງການເປີດເຜີຍ, ພິທີການ, ຄຳທຳນາຍ, ອຳນາດ ແລະ ຂອງປະທານສັກສິດຂອງ ຄວາມສົມບູນຂອງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນເຄສີເດັກ ແລະ ແຫ່ງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງ ແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ຈະໄດ້ຮັບ, ໄດ້ມີ, ແລະ ໄດ້ດຳເນີນພິທີການທັງໝົດທີ່ເປັນຂອງອານາຈັກ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ຈະເປັນໄປເພື່ອການຫັນຫົວໃຈຂອງພໍ່ແມ່ໄປຫາລູກ ແລະ ຫົວໃຈຂອງລູກ ໄປຫາພໍ່ແມ່, ແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງສະຫວັນ.”⁷

ຄວາມຮູ້ສຶກເຖິງການຫັນຫົວໃຈນັ້ນໄດ້ມາສູ່ເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຄອບຄົວຂອງລາວແລ້ວ. ມັນອາດໄດ້ມາສູ່ທ່ານໃນກອງປະຊຸມນີ້. ທ່ານອາດໄດ້ເຫັນໃນຄວາມຄິດຂອງທ່ານ, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ເຫັນ, ໃບໜ້າຂອງພໍ່ ຫລື ແມ່ຂອງທ່ານ. ໃບໜ້ານັ້ນອາດເປັນເອື້ອຍ ຫລື ນ້ອງສາວ ຫລື ອ້າຍ ຫລື ນ້ອງຊາຍ. ມັນອາດເປັນພາບຂອງລູກສາວ ຫລື ລູກຊາຍ.

ພວກເຂົາອາດຢູ່ໃນໂລກແຫ່ງວິນຍານ ຫລື ໃນທະວີບອື່ນໃກ້ຈາກທ່ານ. ແຕ່ຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ມາຈາກ ຄວາມຮູ້ສຶກວ່າຄວາມສຳພັນກັບພວກເຂົາແມ່ນແນ່ນອນເພາະວ່າທ່ານໄດ້ຜູກມັດ ແລະ ສາມາດຜູກມັດ ກັບພວກເຂົາໄດ້ໂດຍພິທີການຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ກຽດ.

ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນເຄສີເດັກທີ່ເປັນພໍ່ໃນຄອບຄົວທີ່ໄດ້ຜະນຶກເຂົ້າກັນແລ້ວໄດ້ຮັບການສອນ ເຖິງສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງເຮັດ. ຈະບໍ່ມີຫຍັງທີ່ໄດ້ເຂົ້າມາ ຫລື ຈະເຂົ້າມາໃນຄອບຄົວຂອງທ່ານທີ່ຈະສຳຄັນ ເທົ່າກັບພອນແຫ່ງການຜະນຶກ. ບໍ່ມີຫຍັງສຳຄັນຫລາຍກວ່າການຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງການແຕ່ງງານ ແລະ ຄອບຄົວທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດ ຫລື ຈະໄດ້ເຮັດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເສັ້ນທາງທີ່ນຳໄປສູ່ສິ່ງນັ້ນກໍຊັດເຈນດີ. ພຣະວິນຍານອັນສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ຜ່ານການເຊື່ອຟັງ ແລະ ການເສຍສະລະຂອງເຮົາ, ຕ້ອງຜະນຶກພັນທະສັນຍາຂອງພຣະວິຫານຂອງເຮົາເພື່ອວ່າມັນຈະບັນລຸຜົນ ໃນໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ. ປະທານແຮໂຣນ ບີ ລີ ໄດ້ອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງການທີ່ຖືກຜະນຶກໂດຍ ພຣະວິນຍານອັນສັກສິດແຫ່ງຄຳສັນຍານຳອີກ, ໂດຍອ້າງເຖິງຖ້ອຍຄຳຂອງແອວເດີ ແມວວິນ ເຈ ບາເລີດ ວ່າ: “ເຮົາອາດຫລອກລວງມະນຸດໄດ້ແຕ່ເຮົາບໍ່ສາມາດຫລອດລວງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້, ແລະ ພອນຂອງເຮົາຈະບໍ່ເປັນໄປຊົ່ວນິລັນດອນຖ້າຫາກວ່າມັນບໍ່ໄດ້ຖືກຜະນຶກໂດຍພຣະວິນຍານອັນສັກສິດ

ແຫ່ງຄຳສັນຍານັ້ນ. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນອົງທີ່ອ່ານຄວາມນິກົດ ແລະ ຫົວໃຈຂອງມະນຸດ ແລະ ປະທານຄວາມເຫັນດີທາງການປະທັບຕາຕໍ່ພອນຕ່າງໆທີ່ຖືກປະກາດໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ແລ້ວການຜະນຶກນັ້ນ ຈະຜູກມັດ, ມີຜົນສັກສິດ, ແລະ ເປັນຜົນສັກສິດຄົບຖ້ວນ.”⁸

ເມື່ອຊິດສະເຕີໄອຣິງ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຜະນຶກທີ່ພຣະວິຫານໂລກັນ ຢູທາ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈ ຄວາມສຳຄັນຂອງຄຳສັນຍານັ້ນໃນເວລານັ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າຍັງພະຍາຍາມຈະເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງມັນ ທັງໝົດ, ແຕ່ພັນລະຍາ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນໃຈຕັ້ງແຕ່ຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງການແຕ່ງງານຂອງພວກ ຂ້າພະເຈົ້າທີ່ເກືອບເຖິງ 50 ປີແລ້ວວ່າ ຈະເຊື່ອເຊີນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເທົ່າທີ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດ ໄດ້ໃຫ້ເຂົ້າມາສະຖິດຢູ່ໃນຊີວິດຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຂອງຄອບຄົວຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ.

ຕອນເປັນພໍ່ໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງ, ທີ່ໄດ້ຜະນຶກແລ້ວໃນພຣະວິຫານ ແລະ ດ້ວຍຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກຫັນໄປ ຫາພັນລະຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຄອບຄົວໜຸ່ມນ້ອຍ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບປະທານໂຈເຊັບ ຟຽວດິງ ສະມິດ ເປັນເທື່ອທຳອິດ. ໃນຫ້ອງສະພາຂອງຝ່າຍປະທານສູງສຸດ, ບ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຮັບເຊີນ, ພະຍານທີ່ແນ່ນອນແທ້ໆໄດ້ມາສູ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຂະນະທີ່ປະທານແຮໂຣນ ບີ ລີ ໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍໝາຍເຖິງປະທານສະມິດຜູ້ທີ່ໄດ້ນັ່ງຢູ່ທາງຂ້າງເພິ່ນວ່າ, “ເຈົ້າຊື່ບໍ່ວ່າຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ສາມາດເປັນ ສາດສະດາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້?”

ປະທານສະມິດທາກຳເຂົ້າມາໃນຫ້ອງນັ້ນ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເວົ້າຫຍັງເທື່ອ. ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມກະຕັນຍູ ຊົ່ວນິລັນດອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຕອບເພິ່ນດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈເພາະສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກຢູ່ໃນໃຈວ່າ: “ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າເພິ່ນເປັນສາດສະດາ.” ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ວ່າຕາເວັນ ໄດ້ສ່ອງແສງວ່າເພິ່ນໄດ້ດຳລົງອຳນາດແຫ່ງການຜະນຶກຂອງຖານະປະໂລຫິດສຳລັບແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ.

ປະສົບການນັ້ນໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຂອງປະທານສະມິດ ມີພະລັງຫລາຍສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພັນລະຍາ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃນພາກກອງປະຊຸມໃນວັນທີ 4 ເດືອນເມສາ ປີ 1972, ເມື່ອປະທານໂຈເຊັບ ຟຽວດິງ ສະມິດ ໄດ້ໃຫ້ຄຳແນ່ນຳຕໍ່ໄປນີ້ວ່າ: “ມັນເປັນພຣະປະລິງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຈະເສີມຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຮັກສາໜ່ວຍຄອບຄົວເອົາໄວ້. ພວກເຮົາຂໍອ້ອນວອນກັບບັນດາພໍ່ໃຫ້ຖືໜ້າທີ່ທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນ ໃນຖານະຫົວໜ້າຂອງຄອບຄົວ. ພວກເຮົາຂໍຮ້ອງບັນດາຜູ້ເປັນແມ່ໃຫ້ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຊ່ອຍເຫລືອສາມີຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີໃຫ້ແກ່ລູກໆຂອງເຂົາເຈົ້າ.”⁹

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ຄຳແນ່ນຳສີ່ຢ່າງທີ່ທ່ານສາມາດເຮັດໄດ້ໃນຖານະພໍ່ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດເພື່ອຈະສົ່ງເສີມ ແລະ ນຳພາຄອບຄົວຂອງທ່ານກັບຄືນບ້ານອີກເພື່ອອາໄສຢູ່ນຳພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ ແລະ ພຣະຜູ້ ຊ່ອຍໃຫ້ລອດອີກ.

ໜຶ່ງ, ຈົ່ງມີ ແລະ ຮັກສາພະຍານທີ່ແນ່ນອນວ່າຂໍກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດນັ້ນຢູ່ນຳເຮົາ ແລະ ດຳລົງຢູ່ໂດຍປະທານຂອງສາດສະໜາຈັກ. ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອສິ່ງນີ້ທຸກໆມື້. ຄຳຕອບຈະມາດ້ວຍ ຄວາມຕັ້ງໃຈເພີ່ມຂຶ້ນທີ່ຈະນຳພາຄອບຄົວຂອງທ່ານ, ໃນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມຫວັງຂອງທ່ານ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມສຸກຫລາຍຂຶ້ນໃນການຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ. ທ່ານຈະເບີກບານ ແລະ ເບິ່ງໂລກໃນແງ່ດີ, ທີ່ຈະເປັນພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສຳລັບພັນລະຍາ ແລະ ຄອບຄົວຂອງທ່ານ.

ຂໍ້ແນະນຳທີສອງແມ່ນຈົ່ງຮັກພັນລະຍາຂອງທ່ານ. ມັນຈະຕ້ອງໃຊ້ສັດທາ ແລະ ຄວາມຖອມຕົນທີ່ຈະເອົາ ຄວາມສົນໃຈຂອງນາງໃຫ້ສຳຄັນກວ່າຂອງທ່ານເອງໃນການດົ້ນລົນຂອງຊີວິດ. ທ່ານມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ ຈະຈັດຫາໃຫ້ ແລະ ລ້ຽງດູຄອບຄົວກັບນາງຂະນະທີ່ທ່ານຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ. ບາງເທື່ອສິ່ງນີ້ຈະໃຊ້ກຳລັງ ແລະ ພະລັງທີ່ທ່ານມີ. ອາຍຸ ແລະ ຄວາມເຈັບປ່ວຍອາດເພີ່ມທະວີຄວາມຕ້ອງການຂອງນາງ. ແມ່ນແຕ່ ໃນເວລານັ້ນເມື່ອທ່ານເລືອກຈະເອົາຄວາມສຸກຂອງນາງໃຫ້ສຳຄັນກວ່າຂອງທ່ານເອງ, ຂ້າພະເຈົ້າສັນຍາ ທ່ານວ່າຄວາມຮັກທີ່ທ່ານມີໃຫ້ນາງຈະເພີ່ມທະວີຂຶ້ນດ້ວຍ.

ສາມ, ຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກທຸກຄົນໃນຄອບຄົວໃຫ້ຮັກກັນແລະກັນ. ປະທານເອສະລາ ແທັບ ເປັນສັນ ໄດ້ສອນວ່າ:

“ເມື່ອກ່າວເຖິງນິລັນດອນແລ້ວ, ຄວາມລອດເປັນໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຄອບຄົວ. ...

“ສຳຄັນເໝືອທຸກສິ່ງທັງໝົດ, ເດັກນ້ອຍຕ້ອງຮູ້ ແລະ ຮູ້ສຶກວ່າມີຄົນຮັກພວກເຂົາ, ຕ້ອງການພວກເຂົາ, ແລະ ຮູ້ສຶກບຸນຄຸນຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມແນ່ໃຈໃນເລື່ອງນີ້ເລື້ອຍໆ. ແນ່ນອນວ່າ, ນີ້ເປັນບົດບາດທີ່ພໍ່ແມ່ຕ້ອງສຳເລັດ, ແລະ ສ່ວນຫລາຍແລ້ວຜູ້ເປັນແມ່ສາມາດເຮັດມັນໄດ້ດີທີ່ສຸດ.”¹⁰

ແຕ່ແຫລ່ງທີ່ຈຳເປັນອີກຢ່າງໜຶ່ງເພື່ອຈະໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກວ່າມີຄົນຮັກເຂົາກໍແມ່ນຄວາມຮັກຈາກລູກຄົນອື່ນ ໃນຄອບຄົວ. ຄວາມຫ່ວງໃຍທີ່ສະໝ່ຳສະເໝີຂອງອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທີ່ມີໃຫ້ກັນແລະກັນຈະມີມາດ້ວຍຄວາມ ພະຍາຍາມທີ່ບໍ່ລົດລະຂອງພໍ່ແມ່ ແລະ ຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ທ່ານຮູ້ວ່າເລື່ອງນີ້ຈົ່ງ ຈາກປະສົບການໃນຄອບຄົວຂອງທ່ານເອງ. ແລະ ມັນຖືກຍືນຍັນແຕ່ລະເທື່ອທີ່ທ່ານອ່ານເຖິງບັນຫາ

ຂອງຄອບຄົວທີ່ລີໄຮຜູ້ຊອບທຳ ແລະ ພັນລະຍາຂອງເພິ່ນ, ຊາໄຮຢາໄດ້ປະເຊີນຢູ່, ໃນບັນທຶກຂອງ ພຣະຄຳພິມມໍ່ມອນ.

ຄວາມສຳເລັດທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ບັນລຸກໍໃຫ້ການຊີ້ນຳແກ່ເຮົາ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະ ເຢຊູຄຣິດໄດ້ດີ ແລະ ຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີຈົນວ່າລູກໆ ແລະ ແມ່ນແຕ່ລູກຫລານບາງຄົນ ແລະ ລູກຫລານຂອງເຂົາເຈົ້າຫລາຍໆລຸ້ນຄົນໄດ້ໃຈອ່ອນລົງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່ກັນແລະກັນ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ມີໄຟ ແລະ ຄົນອື່ນໆໄດ້ຊຽນ ແລະ ເອ້ອມອອກໄປຫາສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຜູ້ທີ່ໄດ້ເປັນສັດຕູ ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ບາງເທື່ອພຣະວິນຍານຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຫລາຍໆພັນຄົນອ່ອນລົງ ແລະ ຈະເອົາຄວາມຮັກເຂົ້າມາແທນຄວາມກຽດຊັງ.

ວິທີໜຶ່ງທີ່ທ່ານສາມາດຈະເອົາແບບຢ່າງຄວາມສຳເລັດຂອງພໍ່ລີໄຮຄືວິທີທີ່ທ່ານນຳພາຄອບຄົວໃນການອະທິ ຖານເປັນຄອບຄົວ ແລະ ເວລາທີ່ມີໃຫ້ຄອບຄົວ, ດັ່ງເຊັ່ນການສັງສັນໃນຄອບຄົວ. ໃຫ້ລູກໆມີໂອກາດ ອະທິຖານເມື່ອພວກເຂົາເຮັດໄດ້ ເພື່ອກັນໃນຄອບຄົວທີ່ຕ້ອງການພອນ. ໃຫ້ຮູ້ເຫັນໄວ້ໆການເລີ່ມຕົ້ນຂອງ ຄວາມບໍ່ປອງດອງກັນ ແລະ ໃຫ້ຮັບຮູ້ການຮັບໃຊ້ທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ໂດຍສະເພາະຕໍ່ອ້າຍເອ້ອຍນ້ອງ. ເມື່ອພວກເຂົາອະທິຖານເພື່ອກັນແລະກັນ ແລະ ຮັບໃຊ້ກັນແລະກັນ, ຫົວໃຈຈະອ່ອນລົງ ແລະ ຈະຫັນໄປຫາກັນແລະກັນ ແລະ ຫາພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາ.

ໂອກາດທີ່ສື່ທີ່ຈະນຳພາຄອບຄົວຂອງທ່ານໃນວິທີທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປັນມາເມື່ອຕ້ອງມີ ການລົງໂທດ. ເຮົາສາມາດສະໜອງພັນທະຂອງເຮົາທີ່ຈະລົງໂທດໃນວິທີທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ນຳພາລູກໆຂອງເຮົາໄປສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ.

ທ່ານຈະຈຳຖ້ອຍຄຳ, ແຕ່ທ່ານອາດບໍ່ສາມາດເຫັນອຳນາດຂອງມັນໃນຊີວິດຂອງຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດ ແຫ່ງເມນຄີເສເດັກທີ່ຈະຕຽມຄອບຄົວຂອງລາວສຳລັບຄວາມສຳພັນອັນດຽວກັນນັ້ນທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະມີໃນ ອານາຈັກຊັ້ນສູງວ່າ: ທ່ານຄົງຈື່ຈຳຖ້ອຍຄຳນີ້ໄດ້ທີ່ວ່າ:

“ບໍ່ມີອຳນາດ ຫລື ອິດທິພົນໃດ ຈະ ຫລື ຄວນດຳລົງຮັກສາໄວ້ໄດ້ໂດຍອາໄສຄຸນນະທຳຂອງຖານະ ປະໂລຫິດ, ນອກຈາກໂດຍການຊັກຊວນໂດຍຄວາມອິດກັ້ນ, ໂດຍຄວາມສຸພາບ ແລະ ຄວາມອ່ອນໂຍນ ແລະ ໂດຍຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີມານຍາ;

“ໂດຍຄວາມກະລຸນາ ແລະ ຄວາມຮູ້ອັນບໍລິສຸດ ຊຶ່ງຈະຂະຫຍາຍຈິດວິນຍານຢ່າງກວ້າງຂວາງ ໂດຍປາດສະຈາກຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄິດ, ແລະ ປາດສະຈາກມານຍາ—

“ການວ່າກ່າວໂດຍບໍ່ຊັກຊ້າດ້ວຍຄວາມສຽບຄົມ, ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງນຳ; ແລະ ແລ້ວຕໍ່ມາ
ສະແດງຄວາມຮັກເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່ຄົນທີ່ທ່ານວ່າກ່າວ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈະຖືວ່າທ່ານເປັນສັດຕູຂອງເຂົາ;

“ເພື່ອເຂົາຈະຮູ້ວ່າຄວາມຊື່ສັດຂອງທ່ານແຂງແຮງກວ່າເຊືອກແຫ່ງຄວາມຕາຍ.”¹¹

ແລະ ຕໍ່ມາຄຳສັນຍາທີ່ມີຄຸນຄ່າຍິ່ງໃຫຍ່ຈະມາຫາເຮົາຜູ້ເປັນພໍ່ໃນສີໂອນວ່າ: “ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະເປັນ
ເພື່ອນຂອງທ່ານສະເໝີ ແລະ ໄມ້ເທົ່າຂອງທ່ານ ໄມ້ເທົ່າແຫ່ງຄວາມຊອບທຳອັນບໍ່ປ່ຽນແປງ ແລະ
ຄວາມຈິງ; ແລະ ການຄອບຄອງຂອງທ່ານຈະເປັນການຄອບຄອງອັນເປັນນິດ ແລະ ໂດຍປາດສະຈາກ
ວິທີບິບຄັ້ນ, ແລະ ຈະໂຫລມາສູ່ທ່ານຕະຫລອດການ ແລະ ຕະຫລອດໄປ.”¹²

ນັ້ນເປັນມາດຕະຖານທີ່ສູງສຳລັບເຮົາ, ແຕ່ເມື່ອເຮົາຄວບຄຸມອາລົມ ແລະ ເອົາຊະນະຄວາມຈອງຫອງ
ຂອງເຮົາດ້ວຍສັດທາ, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະໃຫ້ຄວາມເຫັນດີຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄຳສັນຍາ ແລະ
ພັນທະສັນຍານັກສິດຈະກາຍເປັນຄວາມແນ່ນອນ.

ທ່ານຈະສຳເລັດຜົນຜ່ານສັດທາຂອງທ່ານວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂດສິ່ງຂໍກະແຈແຫ່ງຖານະປະໂລຫິດນັ້ນກັບ
ຄົນມາ ຊຶ່ງຍັງຢູ່ນຳເຮົາໃນເວລານີ້—ດ້ວຍຄວາມຜູກພັນແຫ່ງຄວາມຮັກກັບພັນລະຍາຂອງທ່ານ, ດ້ວຍ
ຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຂອງພຣະເຈົ້າໃນການຫັນຫົວໃຈຂອງລູກໆຂອງທ່ານໄປຫາກັນ ແລະ ໄປຫາ
ພໍ່ແມ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມຮັກນັ້ນນຳພາໃຫ້ທ່ານຕີສອນ ແລະ ສັ່ງສອນໃນວິທີທາງທີ່ຈະ
ເຊື່ອເຊີນພຣະວິນຍານ.

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະຄຣິດ ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຂອງເຮົາ. ຂ້າພະເຈົ້າເປັນ
ພະຍານວ່າ ປະທານທອມມັສ ແອັສ ມອນສັນ, ດຳລົງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍກະແຈຂອງຖານະປະໂລຫິດ
ທັງໝົດຢູ່ເທິງໂລກໃນເວລານີ້. ຂ້າພະເຈົ້າຮັກ ແລະ ສະໜັບສະໜູນເພິ່ນ. ຂ້າພະເຈົ້າຮັກ ແລະ
ອະທິຖານເພື່ອທ່ານ. ໃນພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. ເບິ່ງ Doctrine and Covenants 130:2.
2. ເບິ່ງ Doctrine and Covenants 38:32–33.

3. ເບິ່ງ Joseph Fielding Smith, *Sealing Power and Salvation*, Brigham Young University Speeches of the Year (Jan. 12, 1971), speeches.byu.edu.
4. ມັດທາຍ 16:19.
5. Joseph Fielding Smith, quoted by Harold B. Lee, in Conference Report, Oct. 1944, 75.
6. Boyd K. Packer, “The Holy Temple,” *Liahona* and *Ensign*, Oct. 2010, 34.
7. *Teaching of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 11.
8. Melvin J. Ballard, quoted by Harold B. Lee, in Conference Report, Oct. 1970, 111.
9. Joseph Fielding Smith, “Counsel to the Saints and to the World,” *Ensign*, July 1972, 27.
10. Ezra Taft Benson, “Salvation—a Family Affair,” *Tambuli*, Nov. 1992, 3, 4; *Ensign*, July 1992, 2, 4.
11. ເບິ່ງ Doctrine and Covenants 121:41–44.
12. ເບິ່ງ Doctrine and Covenants 121:46.